

[Ministeren for skatter og afgifter.]

handling, var i april i år. Vi har ikke tidligere kunnet gå ind for forslaget, og vi har ikke skiftet mening. Jeg vil gerne give nogle af de begrundelser, vi tidligere har anført for dette standpunkt.

Jeg har for det første svært ved at se, hvordan det skal være muligt at udforme forslaget om skattefrihed for ekstraindkomst på en bare nogenlunde rimelig måde. Lad mig nævne nogle enkeltheder. Grundlaget for lempelsen skal være en ekstraindkomst, men hvordan skal den nærmere defineres? Af bemærkningerne til forslaget synes at fremgå, at der skal være tale om en ekstraindkomst som følge af en øget arbejdsindsats. For en almindelig lønmodtager kan man derfor ikke blot tage den forskel i indtægten, der er mellem . . .

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Det siges fra medlemmernes side, at det er umuligt at høre ministeren. Må jeg bede om lidt mere ro.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal ikke starte forfra, men skal fortsætte med at sige, at grundlaget for lempelsen skal være en ekstraindkomst, men hvordan skal den defineres? Det fremgår af bemærkningerne, at der skal være tale om en ekstraindkomst som følge af en øget arbejdsindsats. For en almindelig lønmodtager kan man derfor ikke blot tage forskellen mellem indtægten i 1976 og 1977. Typisk vil den almindelige lønudvikling jo bevirke en stigende indtægt i 1977 i forhold til 1976. Der kan også være andre forhold, der gør sig gældende, f. eks. at man har fået en bedre lønnen stilling, eller at man har opnået et anciennitetstillæg. Og hvad med de selvstændige erhvervsdrivende? Jeg kan ikke se, at det overhovedet vil være muligt for dem at udskille den del af en eventuel merindtægt, som skyldes ekstra arbejdsindsats.

Man kan vel også rejse det spørgsmål, om man med rimelighed kan gå ind i en drøftelse af et forslag, der animerer den enkelte til at forøge sin arbejdsindsats i en tid, hvor problemet er at få flere hænder i arbejde.

Hvis forslaget skulle gennemføres, måtte man nok foretrække en regel om, at enhver indkomststigning i 1977 skulle betragtes

som ekstraindkomst, der kunne give skattelettelse. Men det kan jo uden videre forklaring ses, at en sådan regel ville virke helt urimeligt i et meget stort antal tilfælde.

Dernæst vil jeg sige, at forslaget jo lider af samme skavank som så mange andre tidligere opsparingsforslag. Det er som så ofte før påvist umuligt at sikre, at der fremkommer en reel opsparingsforøgelse. Den skattebegünstigede opsparingsordning kan således udnyttes blot ved at omplacere eksisterende opsparring. Herved løber man en betydelig risiko for, at det provenutab, der vil følge af ordningen, ikke vil resultere i en særlig mærkbar vækst i den private opsparring.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg synes, det er forkert at diskutere regler, som først i 1977 skal opmuntre til øget arbejdsindsats, når det altoverskyggende problem i dag og i den nærmeste tid dog er at skaffe arbejde til tusinder af arbejdsløse.

Jeg kan således ikke gå ind for dette forslag, hvis skattemæssige konsekvenser efter regeringens opfattelse er uacceptable, og som efter vor vurdering ganske savner en rimelig begrundelse.

Karl Nielsen (S):

Centrum-demokraterne fremsatte i sidste samling et lignende forslag. Forslaget fik dengang en meget ublid medfart her i tinget, idet, så vidt jeg erindrer, samtlige ordførere bortset fra CDernes ordfører gik imod forslaget. Derfor undrer det nok næsten alle i denne sal, at forslaget fremsættes på ny i uændret skikkelse — bortset fra ikrafttrædelsesdatoen, der er ændret.

Socialdemokratiet går også denne gang imod forslaget, idet det er ganske uegnet til at blive til lov af de grunde, ministeren opsummerede. Blot vil jeg tilføje, at såfremt forslaget blev til lov, ville de selvstændige erhvervsdrivende kunne udnytte skattefordelen i et betydeligt omfang, da denne gruppe har en række muligheder dels igennem afskrivninger og dels igennem henlægninger, hvorimod lønmodtagerne har ganske få muligheder. Derfor ville det være til ugunst for lønmodtagerne.

Jeg vil også anføre, at vi vel må påregne en vis arbejdsløshed i 1977, hvorfor det vil være en helt forkert politik at præmiere overarbejde på bekostning af de arbejdsløse; også af disse grunde afviser vi forslaget.